

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12Csp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121463330
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:6121463330.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému Š. P., nar. X.XX.XXXX, Z. Č.. XXXX, XXX XX W. B. W., právne zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, Pavla Mudroňa č. 1191/5 010 01 Žilina, IČO: 47445092, o zaplatenie 15.016,63 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 735,25 Eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 14.200,38 Eur, vyčíslené úroky z omeškania za obdobie od 8.4.2021 do 27.12.2021 v celkovej sume 539,94 Eur, úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 14.200,38 Eur od 28.12.2021 do zaplatenia, poplatky za úver v sume 68,50 Eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

IV. Žalobca má n á r o k voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 26.10.2021 bola tunajšiemu súdu postúpená Okresným súdom Banská Bystrica na prejednanie podľa § 13 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) vec žalobcu proti žalovanému, nakoľko žalobca v stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. V podanej žalobe sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 15016,63 € s príslušenstvom a trov konania. Skutkový stav dôvodil žalobca prostredníctvom právneho zástupcu tak, že na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155 (ďalej len „postupca“) a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 21.12.2016 Zmluvu č. 015049111191216 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb.

Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 10.04.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 22 319,90 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15 511,50 EUR, z riadneho úroku vo výške 4 936,07 EUR, z úroku z omeškania vo výške 1 791,33 EUR a z poplatkov vo výške 81,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky ku ňu podania žaloby vykonal nasledujúce úhrady: platba vo výške 174,25 EUR zo dňa 17.05.2021, platba vo výške 348,50 EUR zo dňa 28.06.2021, platba vo výške 53,12 EUR zo dňa 28.07.2021. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 21 744,03 EUR pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 14 935,63 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4 936,07 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1 791,33 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 81,00 EUR. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 08.04.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola uhradená v plnej výške, s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a na pripojené dôkazné prostriedky žiadal žalobca, aby súd žalovanému uložil povinnosť uhradiť dlžnú sumu vrátane príslušenstva, vyčíslených úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a úrokov a náhrady trov konania.

2. Žalobca preukazoval svoje tvrdenia listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe a to rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi VUB a.s. a žalobcom, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok z 7.4.2021, kde bola identifikovaná pohľadávka dlžníka Štefana Vošku, Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" reg. č. 015049111191216 zo dňa 21.12.2016, žiadosť žalovaného o Flexipôžičku zo dňa 19.12.2016, predbežná žiadosť žalovaného Flexipôžičku zo dňa 19.12.2016 na sumu 25000,- €, európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalovaným z 21.12.2016, údaje o RPMN k spotrebiteľskému úveru z 21.12.2016, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom od VUB a.s. adresovaná žalovanému dňa 10.4.2019, doručka o prevzatí výzvy od žalovaného zo dňa 15.4.2019, všeobecné obchodné podmienky, cenník VUB a.s. Občania platný od 1.8.2016, tretia upomienka - pokus o zmier od VUB a.s. adresovaná žalovanému zo dňa 11.3.2019 a podací hárok o odoslaní tretej upomienky (podacie číslo RE64562900SK), prehľad úveru - platby a úhrady, výzva EOS KSI Slovensko s.r.o. z 15.4.2021 na splatenie dlhu, výzva Remedium Legal s.r.o. adresovaná žalovanému na splatenie dlhu zo dna 15.4.2021, oznámenie o postúpení pohľadávky z

15.4.2021 adresované žalovanému od VUB a.s. o postúpení pohľadávky k 7.4.2021, výzva Remedium Legal s.r.o. adresovaná žalovanému zo dňa 16.7.2021 na splatenie dlžnej sumy.

3. Za podanú žalobu uhradil žalobca súdny poplatok 450,- € a Okresný súd Banská Bystrica vydal v danej veci platobný rozkaz sp. zn. 33Up/920/2021 zo dňa 17.9.2021, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel (č.l. 76, 77 spisu).

4. Právny zástupca žalovaného doručil upomínaciu súdu odpor proti platobnému rozkazu (č. l. 82 a nasl. spisu), v ktorom uviedol, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overovaná bonita klienta s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Zmluva je podľa jeho názoru bezúročná a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j. zákona č. 129/2010 Z.z. a to všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K danému argumentu poukázal na rozhodnutie KS Prešov 8Co/49/2018 z 26.8.2019. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný čerpal sumu 24500,- € nie sumu 25000,- €, suma 500,- € bola započítaná na poplatok, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj, čo má rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN. Vyhlásenie o okamžitej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon podľa § 39 OZ keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru a bola postúpená pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti, alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný je potrebné pre neurčitosť v zmysle § 37 OZ považovať za neplatné právne úkony nakoľko v nich nie je uvedená, s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Neboli preukázané podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky podľa zákona o bankách a v konaní nemá aktívnu legitímáciu. Žalobca nemá nárok na úkon za posledný pokus o zmier s poukazom na rozhodnutie I. ÚS 207/2019.

5. Žalobca doručil súdu vyjadrenie k podanému odporu (č.l. 93 a nasl. spisu), v ktorom uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t. j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Žalobca ako prílohu žaloby zaslal žiadosť o úver, z ktorej vyplývajú príjmy žiadateľa, ktoré boli vo výške 390,00 € (priemer príjmov za tri mesiace pred uzavretím zmluvy) a priemerné mesačné bonusy vo výške 800,00 €, žiadateľ zároveň deklaroval, že je zamestnaný od 02/2016 na trvalý pracovný pomer a nie je v skúšobnej ani výpovednej dobe, žiadateľ zároveň deklaroval, že je slobodný s počtom vyživovaných detí 0, v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta, pričom žiadateľ nedeklaroval žiadny mesačný výdavok. Maximálne splátkové zaťaženie bolo vo výške 55 % z akceptovaného príjmu. Je zrejmé, že v prípade, ak žalobca mal údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, nedošlo k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Zákonodarca ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Tvrdenie žalovaného, kedy sa odvoláva na nesprávne uvedenie tejto náležitosti z dôvodu zaúčtovania poplatku za poskytnutie, nepovažujú za správne. Žalobcovi bola na ním zadaný účet prevedená suma vo výške 25 000,00 EUR, čo preukazuje predložený prehľad transakcií. Z obsahu predmetnej Zmluvy je zrejmé, že žalobca si ako formu splácania úveru vrátane všetkých peňažných záväzkov, ktoré mu zo zmluvy vzniknú, zvolil formu inkasa z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy (čl. I bod 2. na 4. strane zmluvy o úvere). Žalobca mal možnosť si pri uzavretí zmluvy zvoliť iný spôsob úhrady splátky úveru a jednotlivých poplatkov ako formou inkasa. V tejto súvislosti poukazujeme na čl. IV. ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., podľa ktorého: „Dlžník je oprávnený splácať úver bankovým inkasom z bežného účtu dlžníka vedeného vo VÚB, a.s. alebo v inej banke, alebo iným bezhotovostným alebo hotovostným spôsobom v rovnakej mene ako je úver.“ V Zmluve o úvere je hneď v časti I. bod 1. uvedená výška úrokovej sadzby (7,90 % p. a.) platnej ku dňu

schválenia úveru a podmienky jej uplatnenia (fixná počas celej lehoty splatnosti). Vyššie citovaná časť zákonného ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU predpokladá situáciu, kedy dochádza za rôznych podmienok k zmene výšky úrokovej sadzby, prípadne je jej výška naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu a pod. (Referenčné sadzby počíta nezávislý subjekt, väčšinou ako ukazovateľ ceny úverových prostriedkov na rôznych trhoch. Môžu napríklad vyjadrovať náklady bánk na medzibankové úvery. Môžu však vyjadrovať i náklady bánk na získanie finančných prostriedkov z iných zdrojov, ako napríklad dôchodkových fondov, poisťovní a fondov peňažného trhu.). Nakoľko je v Zmluve o úvere dojednaná fixná úroková sadzba, pričom nie je jej výška naviazaná na ďalšie skutočnosti, žalobca bez ďalšieho tvrdí, že Zmluva o úvere obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSU. V súlade s uvedeným výberom žalovaného realizoval pôvodný veriteľ inkaso poplatku za poskytnutie úveru na ľarchu jeho osobného účtu dňa 27.08.2015 v zmysle čl. I bod 7. Zmluvy o úvere, v ktorom splatnosť poplatku za poskytnutie úveru bola dohodnutá najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Poskytnutý úver mal byť použitý na splátku existujúcich úverov, ktorých mesačné splátkové zaťaženie predstavovalo sumu 185,00 €, zvyšok ako bezúčelový úver, na preukázanie tvrdení pripojil ako doklady potvrdenie od zamestnávateľa žalovaného o výške príjmu zo závislej činnosti a potvrdenie od zamestnávateľa žalovaného o výške vyplácaných cestovných náhrad za obdobie od 2/2016 do 11/2016 v celkovej sume 7932,55 €.

6. Predmetné stanovisko súd doručil žalovanému (právnemu zástupcovi na vyjadrenie), ktorý doručil súdu svoje stanovisko čl. 110 a nasl. spisu, v ktorom uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Vyššie uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016. Vzhľadom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 500 Eur, zmluva obsahuje neprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Právny predchodca žalobcu si skompenzoval poplatok už na úvod zmluvného vzťahu a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru. Ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Uvedený následok má konzekvencie tak čo do údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, tak aj o úrokovej sadzbe a v konečnom dôsledku čo do výšky splátok. Všetky tri uvedené údaje totiž vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru. Žalobca pri výpočte vyššie uvedených údajov vychádzal z istiny, aká je uvedená v zmluve, t. j. 25 000 eur a nie reálnej sumy 24 500 Eur, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá (C-377/2014). Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti nemôže byť správny ani údaj o RPMN, ktorý má osobitný význam. Jeho nesprávne uvedenie je spájané s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, na čo súd prihliada ex offio (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10). Vyššie uvedené uviedol aj Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 16.01.2019 sp. zn. 18Co/151/2018. Obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne

má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje nižšie uvedený rozsudok Krajského súdu Prešov a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a nie o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019, v zmysle ktorého: „Rovnako správne v tomto smere súd prvej inštancie poukázal okrem iného i na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Možno dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi.“ Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. V danom prípade za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno považovať tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 11.03.2019, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej

splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov strán sporu. Právny zástupca žalovaného svoju neúčasť písomne ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Pojednávanie sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Súd vykonal pojednávanie na splnenia procesných podmienok podľa § 179 a nasl. CSP.

8. Právny zástupca žalobcu pred pojednávaním doručil súdu ďalšie písomné podanie - vyjadrenie (č. I. 122 spisu a nasl.) v ktorom uviedol, že predkladá výsledky dopytu do Sociálnej poisťovne a dopytu do Spoločného registra bankových informácií, ktorých výsledky boli posudzované pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver, a to spolu s informáciami, ktoré žalobca uviedol v podaní zo dňa 20.10.2021. V prejednávanej veci veriteľ posúdil rodinné pomery, príjmy, výdavky žalovaného a taktiež nahliadol do príslušného registra, preto určite nemožno hovoriť o porušení povinnosti podľa §7 ods. 1 ZoSÚ. K námietke žalovaného, že Zmluva o úvere neuvádza správnu výšku celkovej výšky úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov poukázal na vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.10.2021. Žalobca má za to, že dojednanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru z inkasného účtu po poskytnutí úveru je v zmluve vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a zároveň ho treba považovať za individuálne dojednané, nakoľko si tento spôsob úhrady vybral žalovaný, pričom mal možnosť inej voľby. Žalobca v tomto smere poukazuje na Rozsudok OS Považská Bystrica, č.k. 13Csp/23/2019 -245, zo dňa 08.06.2021, ktorý bol ako vecne správny potvrdený Rozsudkom KS Trenčín, č.k. 27CoCsp/40/2021-262, zo dňa 29.09.2021. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako „RPMN“), tie sú upravené v § 19 a v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej ako „ZoSU“). Úlohou predpokladov pre výpočet RPMN je určiť zložky, ktoré majú byť zahrnuté v celkových nákladoch spojených s úverom a zohľadnené pri výpočte RPMN a tiež zabezpečiť, aby bola RPMN počítaná konzistentne v záujme lepšej porovnateľnosti jednotlivých ponúk. Ide o predpoklady ako to, že úver bol čerpaný riadne, spotrebiteľ plní svoje zmluvné povinnosti včas a pod. Túto zákonnú požiadavku podľa nášho názoru plne napĺňa Zmluva o úvere v časti I body 1 až 3 pričom v rovnakom časti I bod 3 Zmluvy o úvere sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. Nikde v ZoSU sa nenachádza požiadavka na uvedenie výpočtu RPMN. Napokon, uvedený výpočet nie je pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľný a nemá preňho žiadnu výpovednú hodnotu. Výklad ustanovení ZoSÚ, v zmysle ktorého sa pod pojmom „predpoklady na výpočet RPMN“ rozumie aj vzorec a výpočet podľa prílohy č. 2 ZoSÚ je nutné považovať za výklad contra legem. Zákonodarcu v ZoSÚ prísne rozlišuje pojmy vzorec na výpočet RPMN a predpoklady na výpočet RPMN. Ak by mal byť náležitou súčasťou zmluvy o úvere aj výpočet RPMN, bola by táto náležitosť uvedená medzi povinnými v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Analogicky by tak bolo potrebné uvádzať aj výpočty úrokov, splátok, odplaty ... Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 22. júna 2017. sp. zn. II. ÚS 796/2016-65. išlo by totiž o porušenie ústavného princípu trojdelenia štátnej moci, z ktorého vyplýva, že právomoc meniť zákony patrí Národnej rade Slovenskej republiky ako orgánu zákonodarnej moci, nie teda súdom. Právna úprava ohľadom náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, t.j. ZoSÚ, okrem iného aj náležitosť RPMN, je transponovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23.04.2008 (ďalej ako „Smernica“), ktorá vo svojom článku 10 ods. 2 písm. g/ uvádza nasledovné: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ a preto právny názor o povinnosti obsiahnuť podrobný rozpis a dosadenie jednotlivých veličín do vzorca na výpočet RPMN by bolo v rozpore so zrozumiteľnosťou a stručnosťou náležitostí uvedených v spotrebiteľskej zmluve. V súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami poukazujeme aj na judikatúru SD EÚ, ktorá preferuje proporcionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť

možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V zmysle ust. § 19 ods. 2 ZoSÚ „Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“ Pre výpočet RPMN sú tak rozhodujúce údaje posledného čerpania, číslo čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky, číslo splátky, výška splátky. Vzhľadom k tomu, že Zmluva uvádza splatnosť jednotlivých splátok, výšku splátky a celkovú čiastku spojenú s úverom, majú zato, že predmetná Zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca na preukázanie tvrdení k vyjadreniu pripojil podací hárok a potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty, v zmysle ktorých bola Výzva zo dňa 11.03.2019 označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 11.03.2019 odoslaná žalovanému dňa 13.03.2019 a doručená dňa 15.03.2019. Poukázal aj na kód na bočnej strane podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že dlžníkom (všetkým na podacom hárku) boli odoslané tretie upomienky zo dňa 11.03.2019. V zmysle vyššie uvedeného je preukázané, že žalovaný bol na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka riadne upozornený a právny predchodca uplatnil toto právo v súlade s ustanovením §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bol žalovaný aj napriek tejto písomnej výzve a aj napriek výzve zo dňa 10.04.2019 v omeškaní viac ako 90 dní, postupca postúpil pohľadávku na žalobcu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. K tvrdeniu žalovaného, že tieto výzvy neupozorňujú na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe uviedol, že nie je povinnosťou veriteľa upozorňovať dlžníka na každý následok porušovania jeho povinností, ktoré on úplne ignoruje. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB pojednáva len o písomnej výzve banky (bez akýchkoľvek osobitých náležitostí tejto výzvy) voči svojmu klientovi, t. j. výzve banky k úhrade omeškaných splátok úveru, resp. akejkoľvek časti peňažného záväzku klienta, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. V tejto súvislosti odkázal aj na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/31/2020 z 25.02.2021: „Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti... Okresný súd nijako nevysvetlil, akú „úplne inú výzvu“ mal na mysli, pokiaľ list zo dňa 12. 09.2018 nepovažoval za výzvu zodpovedajúcu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/83/2021 z 30.11.2021: „V zhode s odvolateľom má odvolací súd za to, že z citovaného znenia § 92 ods. 8 zák. o bankách nevyplýva požiadavka, k akej pri interpretácii právnej normy dospel súd prvej inštancie a to, aby postupca tzn. banka bol povinný pred postúpením pohľadávky dlžníka - žalovaného na možnosť postúpenia osobitne upozorniť. Z citovaného znenia výslovne vyplýva len, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku, ak je napriek písomnej výzve banky jej klient/dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Aplikujúc § 92 ods. 8 zák. o bankách (a správne toto ustanovenie interpretujúc) na súdom zistený skutkový stav, je potrebné dospieť k záveru, že písomnými výzvami banky žalovanému (klientovi banky) z dní 2.10.2017 (dlh 171,16 eura), 6.11.2017 (dlh 114,30 eura), 24.11.2017 (dlh 195,03 eura), 27.12.2017 (dlh 365,98 eura) a 22.2.2018 (dlh 8.438,25 eura) a uplynutím napriek týmto výzvam opakovane nepretržite 90 dní omeškania žalovaného s plnením jeho splatných záväzkov voči banke, boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách na to, aby banka ako postupca svoju pohľadávku platne postúpila.

9. K tomuto stanovisku doručil vyjadrenie právny zástupca žalovaného (na č.l. 13 a nasl. spisu z 23.2.2022), v ktorom uviedol, zotrúva na všetkých doterajších vyjadreniach. Žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, pričom poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie tretej upomienky, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie tretej upomienky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp/18/2021: „Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak

povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podaciach hárkoch predložených žalobcom nevytvádzajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozičnej sféry adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací lístok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky.“ Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalovaný preto navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný si v prípade úspechu v spore uplatnil právo na náhradu trov konania.

10. Pred pojednávaním doručil právny zástupca žalobcu súdu ďalšie podanie, kde uviedol, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 23.02.2022 namieta doručenie výzvy označenej ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 11.03.2019. K uvedenému žalobca poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 17.02.2022, ku ktorému žalobca predložil túto výzvu spolu s podacím hárkom, ktorý v ľavej časti uvádza kód identifikujúci túto zásielku a taktiež potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok Slovenskej pošty preukazujúce, že zásielka s podacím číslom RE645629000SK (číslo z podacieho háрку) bola doručená dňa 15.03.2019. V zmysle vyššie uvedeného je preukázané nie len odoslanie Výzvy zo dňa 11.03.2019 ale aj jej doručenie. Súčasne predložil žalobca špecifikáciu žalovanej sumy: Dňa 07.04.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku z Úverovej zmluvy v celkovej výške 22319,90 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15511,50 €, z poplatkov vo výške 81,00 €, z riadneho úroku vo výške 4936,07 € a z úroku z omeškania vo výške 1791,33 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Istina vo výške 15511,50 €. Žalovaný čerpal dňa 21.12.2016 peňažné prostriedky v celkovej výške 25000,- €. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 14962,55 € a úhrady žalovaného boli započítané nasledovne: na istinu suma 9488,50 €, na zmluvný úrok suma 4464,32 €, na úrok z omeškania suma 3,23 €, na poplatky suma 1006,50 €. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (25000,- € - 9488,50 € = 15511,50 €). Poplatky vo výške 81,00 €, pričom v čl. I. ods. 7 Úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500,- €, poplatok za I. upomienku vo výške 1,50 € a poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 4,- €. V čl. I ods. 8 Úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli poistenie úveru a poplatok za poistenie úveru bol v zmysle čl. I. ods. 1 dohodnutý na sumu 20,25 €. Žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 1087,50 €, a to poplatok za poskytnutie 500,00 €, poplatok za poistenie úveru (28 * 20,25 €) 567,00 €, poplatok za 1. upomienku (3 * 1,5 €) 4,50 €, poplatok za každú ďalšiu upomienku (4 * 4 €) 16,00 €, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 1006,50 €, neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 81,00 €. Riadny úrok vo výške 4936,07 €. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % p.a., po poskytnutí zľavy 7,90 % p.a. Žalovanému bol vyúčtovaný zmluvný úrok v celkovej výške 9400,39 € a z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 4464,84 €. Neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu vo výške 4936,07 € a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * 30 (bankový mesiac) Úrok z omeškania vo výške 1791,33 €, pričom úrok z omeškania bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 1794,56 €. Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 3,23 € a neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 1791,33 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil sumu 575,87 €, ktorá bola v celom rozsahu započítaná na istinu, a to nasledovne: platba vo výške 174,25 EUR zo dňa 17.05.2021, platba vo výške 348,50 EUR zo dňa 28.06.2021, platba vo výške 53,12 EUR zo dňa 28.07.2021. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 21 744,03 € pričom

pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 14 935,63 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4 936,07 €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1 791,33 €, z neuhradených poplatkov vo výške 81,00 €. Po podaní žaloby uhradil žalovaný sumu 735,25 €, ktorá bola v celom rozsahu započítaná na neuhradenú istinu a to nasledovne: 27.12.2021 - 106,25 €, 1.12.2021 - 174,25 €, 29.10.2021 - 174,25 €, 29.9.2021 - 174,25 €, 30.8.2021 - 106,25 €. V zmysle vykonaných úhrad preto žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 735,25 € a vyčíslil úrok z omeškania nasledujúco: 5 % ročne zo sumy 15511,5 € od 8.4.2021 do 17.5.2021 vo výške 84,99 €, 5 % ročne zo sumy 15337,25 € od 18.5.2021 do 28.6.2021 vo výške 88,24 €, 5 % ročne zo sumy 14988,75 € od 29.6.2021 do 28.7.2021 vo výške 61,6 €, 5 % ročne zo sumy 14935,63 € od 29.7.2021 do 30.8.2021 vo výške 67,52 €, 5 % ročne zo sumy 14829,38 € od 31.8.2021 do 29.9.2021 vo výške 60,94 €, 5 % ročne zo sumy 14655,13 € od 30.9.2021 do 29.10.2021 vo výške 60,23 €, 5 % ročne zo sumy 14480,88 € od 30.10.2021 do 1.12.2021 vo výške 65,46 €, 5 % ročne zo sumy 14306,63 € od 2.12.2021 do 27.12.2021 vo výške 50,96 €. Na podklade vyššie uvedeného žiadal, aby súd rozhodol tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 21008,78 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 539,94 €, a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 14200,38 € od 28.12.2021 do zaplattenia. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia, vo výške 100%.

11. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval po vyslovení predbežného právneho názoru na všetkých tvrdeniach a písomných podaniach, iné dôkazy v konaní nenavrhol vykonať.

12. V rámci rozhodovania súd preto vychádzal z listinných dôkazov a vyjadrení právnych zástupcov strán sporu, ktoré boli stranám sporu navzájom doručené (mali možnosť sa s nimi oboznámiť ešte pred pojednávaním vo veci samej) a na podklade toho mal súd ustálený tento skutkový a právny stav:

13. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že došlo k uzatvoreniu zmluvy medzi bankou VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave a žalovaným dňa 21.12.2016 v Žiline. Na základe tejto zmluvy bola žalovanému poskytnutá suma 25000,- €, ktorá suma mu bola poukázaná na jeho účet (č.i. 60 spisu). V predmetnej zmluve medzi zmluvnými stranami boli dohodnuté podmienky, pričom išlo k spotrebiteľský úver na splatenie spotrebiteľských úverov. Úver bol poskytnutý, ako bolo uvedené vyššie, v sume 25000,- €, doba splácania bola stanovená na 96 mesiacov, prvá splátka 30.1.2017 a posledná 30.11.2024, splátky boli splatné 30. dňa v mesiaci v sume po 375,76 €, z toho mesačná suma poistného bola 20,25 €. Úroková sadzba bola bez zľavy 9,90% ročne (zľava 2%), pričom išlo o zvýhodnenie, čo bolo preukázané z úverovej zmluvy zo základných podmienok. Úver bol použitý na splatenie iného úveru žalovaného, ktorý mal v SLSP a.s. v sume 11000,- €. V bode 3. zmluvy bola uvedená celková suma nákladov dlžníka, z toho výška úrokovej sadzby 7,9, poplatok za úver 500,- €, mesačná splátka 355,51 € počet splátok 95, celková suma, ktorú musí dlžník uhradiť 34273,45 €, z toho na istine 25000,- € a na celkových nákladoch sumu 9273,45 € pri ročnej percentuálnej miere nákladov 9,27%. V bode 7. zmluvy boli dohodnuté poplatky - za poskytnutie úveru splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru a ostatné poplatky za úhradu splátok, upomienky a podobne. Zároveň žalovaný pristúpil k poisteniu schopnosti splácať Flexipôžičku.

14. V dôsledku neplnenia si povinností žalovaným vyzval právny predchodca žalovaného listom - tretia upomienka - pokus o zmier na zaplattenie sumy 1227,34 € okamžite s upozornením na možnosť zosplattenia úveru. Výzva bola zaslaná žalovanému podľa podacieho hárka (č.i. 59 zadná strana).

15. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil a preto právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 10.4.2019, ktorú výzvu doručil podľa pripojenej poštovej doručky žalovanému 15.4.2019. V predmetnom liste oznámila VÚB a.s., že dnešným dňom (10.4.2019) vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom v sume 21537,43 € z tohto istina 20550,26 €, úroky 885,93 €, poplatky 101,25 € a stanovila lehotu 7 dní na zaplattenie.

16. Na základe rámcovej zmluvy z 13.11.2020 (č.i. 12-30) uzatvorenej medzi VÚB a.s. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému, pričom pohľadávka bola špecifikovaná v prílohe k Zmluve (č.i. 29 spisu)

17. Na podklade takto uzatvorenej zmluvy súd vyhodnotil, že medzi stranami zmluvy na základe vyššie citovanej úverovej zmluvy vznikol vzťah spotrebiteľský a na takýto vzťah mimo zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. vzťahujú sa aj ďalšie ustanovenia právnych predpisov, ktoré boli prijaté na ochranu spotrebiteľa, predovšetkým ustanovenia § 52 a nasl. Obč. zák., ktoré upravujú

spotrebiteľské právne vzťahy, ale aj ďalšie zákony ako zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod.. Súd nárok posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka § 52 a 53 a nasl. v spojení so Zákonom o ochrane spotrebiteľov, Spotrebiteľských úveroch, zák. č. 129/2010 Z.z. § 1, 2, § 9 ods. 2 a ďalej podľa Zákona o bankách § 92 ods. 8 vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky a aktívnej legitímácii žalobcu.

18. Vo vzťahu k zastaveniu konania súd postupoval podľa § 144 a nasl. CSP a konanie v časti zaplatenej sumy 735,25 € zastavil, nakoľko rešpektoval dispozitívny úkon žalobcu a k späťvzatiu došlo pred otvorením pojednávania a súhlas žalovaného v danom prípade vyžadovaný nebol.

19. V prvom rade sa súd primárne zamerlal na posúdenie aktívnej legitímácie samotného žalobcu (EOS KSI s.r.o.).

20. Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

23. Predpokladom platného postúpenia pohľadávky v zmysle § 525 ods. 1 a 2 Obč. zák., v prípade pohľadávky banky je splnenie podmienok daných ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to:

- aby klient bol aspoň 90 dní v omeškaní a
- aby banka klienta na plnenie písomne vyzvala.

Tieto podmienky musia byť splnené spoločne.

24. V tomto smere súd uvádza, že ak by zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu splnenia podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách - dôjdenie (písomnej) výzvy na zaplatenie omeškanej časti pohľadávky do dispozičnej sféry klienta/žalovaného pre postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu, toto by podľa názoru súdu bolo dostačujúce na prijatie záveru o neplatnosti postúpenia v čase jeho realizácie na žalobcu pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ a tým o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore. Záver o nesplnení rovnakej podmienky pre zosplatenie pohľadávky a v dôsledku toho záver o tom, že sa nestala splatnou pre termínom jej konečnej splatnosti, a preto nemohlo dôjsť ani k jej platnému postúpeniu pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. by bol podporný. Požiadavku preukázania dôjdenia (jednostranného) právneho úkonu (prejavu vôle) odosielateľa do dispozičnej sféry adresáta v zmysle § 45 ods. 1 OZ pre jeho platnosť a tým vznik práv alebo povinností, ktoré právne predpisy (v tomto prípade OZ a zákon o bankách) s takýmto právnym úkonom (prejavom vôle) spájajú nie je formalistická. V tomto prípade však súd uvádza, že právny predchodca žalobcu VÚB banka a.s. listom z 11.3.2019 označeným ako tretia upomienka - pokus o zmier adresovala žalovanému výzvu na zaplatenie pohľadávky 1227,34 € (splátky boli 401,84 € po zániku voliteľnej služby (pôvodne 375,76 €) v zmysle dohodnutých úverových podmienok v dôsledku omeškania žalovaného s plnením dvoch a viacerých splátok, teda minimálne za 3 mesiace) okamžite. V rámci tohto listu upozornila banka žalovaného, že v opačnom prípade (ak teda sumu neuhradí) bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Podľa tejto výzvy predchádzajúca upomienka bola z 11.2.2019 (č.l. 59 spisu). Dižná suma, ktorú mal žalovaný uhradiť (1227,34 € na poskytnutý úver z titulu splátok) preukazovala, že žalovaný bol v omeškaní po dobu viac ako 90 dní. Podľa zadnej strany tohto podania list bol odoslaný žalovanému Štefanovi Voškovi/žalovanému dňa 13.03.2019 a doručený preukázateľne dňa 15.03.2019 podľa č.l. 129, ktorým podaním preukázal žalobca podľa podacieho čísla zásielky

odoslanej 13.3.2019 doručenie adresátovi (RE 645629000SK). Žalovaný bol preukázateľne v omeškaní ku dňu 11.3.2019 s platením splátok, ktoré právny predchodca žalobcu vyčíslil na sumu 1227,34 € (teda viac ako troch splátok). Podľa prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania v júni 2018, ďalej neuhradil splátky v mesiacoch november, december 2018 a január 2019, február, marec pričom úhrady realizoval iba čiastočne. Na podklade toho, že žalovaný dlžnú sumu napriek písomnej výzve, ktorá mu bola preukázateľne doručená, dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru v celosti a výzvou z 10.4.2019 (č.l. 45) vyzval žalovaného na splatenie celého zostatku úveru predčasne v lehote do 7 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému podľa pripojenej poštovej doručenky doručená 15.4.2019. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil v celosti a následne až po zosplatnení pristúpil k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, o čom žalovaného informovala listom z 15.4.2021 (č.l. 64 spisu). Na podklade vyššie uvedeného súd mal za to, že žalobca preukázal svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby v danom spore ako i splnenie kumulatívnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. Vo vzťahu k obrane žalovaného o nedostatočnom skúmaní bonity žalovaného, neuvedeniu splátky, pre ktorú sa stal úver splatným a nesprávne uvedeniu RPMN, súd uvádza, že žiadne ustanovenie zákona neuvádza povinnosť veriteľovi oznamovať, pre ktorú splátka sa stal splatný jeho dlh. Podstatné v danom spore je to, že dlžník je so splátkou (ktoroukoľvek) v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, čo v danom prípade zo strany žalovaného vyvrátené nebolo, nakoľko v rámci svojich tvrdení poukazoval všeobecne iba na neuvedenie tejto náležitosti, čo malo spôsobiť pre neurčitú neplatnosť zosplatnenia, avšak súd v danom prípade na tento argument (obranu) žalovaného a jeho právneho zástupcu neprihliadol, nakoľko toto nemá oporu v zákone tak, aby výslovne špecifikoval žalobcu, ktorá splátka (poradie, číslo) je tou, pre ktorú sa stal dlh splatným. Čo sa týka otázky zisťovania bonity žalovaného, tu súd uvádza, že osobne žalovaný v rámci žiadosti o poskytnutie úveru pre účely posúdenia jeho bonity produkoval tvrdenia o svojom príjme pod hrozbou trestného stíhania pre uvedenie nepravdivých údajov, ktoré skutočnosti potvrdil podpisom a pokiaľ by uviedol nepravdivé informácie, konal by tak on sám v rozpore s ust. § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Ak veriteľ (právny predchodca žalobcu) vychádzal z údajov poskytnutých žalovaným, nemožno konštatovať, že nekonal s odbornou starostlivosťou. Žalovaný uviedol, aký je jeho príjem /cca 390,- € + 800,- € bonusy/, uviedol, že býva u rodičov, pracuje v trvalom pracovnom pomere, nemá vyživovaciu povinnosť. Právny predchodca žalobcu overoval informácie o žalovanom v registri bankových informácií, ktorú skutočnosť súdu taktiež preukázal (č.l. 125 a nasl. spisu). Pri príjme cca 1200,- € (potvrdenia od zamestnávateľa žalovaného na č.l. 96 a 97 spisu pre právneho predchodcu žalobcu), jeho rodinnej, sociálnej situácii splácanie úveru čiastkou 375,76 € nebolo podľa názoru súdu pre žalovaného likvidačné, predchodca žalobcu nekonal bez náležitej opatrnosti a informácie si overoval, aby mal preukázanú schopnosť žalovaného splácať úver. Navyiac zo strany žalovaného išlo o získanie úveru u predchodcu žalobcu za účelom splatenia úveru v inej banke a zvyšok bol ako bezúčelový. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že predmetný úver nie je možné považovať za bezúčelový a bez poplatkov, tak ako uvádzal právny zástupca žalovaného v rámci podaného odporu z týchto dôvodov.

26. Vo vzťahu k uvedeniu nesprávnej RPMN súd uvádza to, že podľa právneho zástupcu žalobcu táto nie je uvedená správne v dôsledku započítania poplatku za poskytnutie úveru v sume 500,- €, pričom žalovanému bol poskytnutý úver nie 25000,- € ale iba 24500,- €. Podľa výpisu z účtu bol žalovanému na jeho účet pripísaný úver (obnos peňazí) v celkovej sume 25000,- €. Následne na základe zmluvného dojednania bolo vo forme inkasa z účtu odpísané plnenie 500,- €, čo predstavuje dojednaný poplatok za poskytnutie úveru. Súd mal za preukázané z výpisu z úverového účtu, že žalovanému bola pripísaná na účet celkom suma 25000,- eur tak, ako bola dohodnutá výška poskytnutého úveru v zmluve a to dňa 21.12.2016. Podľa názoru súdu ide o celkovú sumu, ktorá bola žalovanému daná do jeho dispozície a pokiaľ i došlo aj následne k inkasu poplatku, toto sa stalo po pripísaní úveru na účet žalovaného v nadväznosti na zmluvné dojednanie a formu inkasa, ktorý spôsob hradenia úveru si vybral žalovaný a je dohodnutý na strane 4, posledný odsek úverovej zmluvy (Forma splácania úveru). Navyiac súd uvádza, že tento poplatok mal byť žalovanému vrátený po 18 mesiacoch ako benefit, pokiaľ by splnil podmienky tak, ako si dohodol s právnym predchodcom žalobcu v zmluve (v časti Vrátenie poplatku za poskytnutie úveru - benefit). Vzhľadom na vyššie uvedené má súd za to, že údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru je v zmluve uvedený správne tak, ako to požaduje § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k nesprávne uvedenej RPMN súd uvádza, že pri prepočte splátky 375,76 € na celú dobu trvania úveru, táto vyšla v rámci verejne dostupnej aplikácie pre výpočet RPMN ešte vyššia, ako je uvedené v úverovej zmluve, teda RPMN nebola zavádzajúca v neprospech žalovaného.

27. Právny zástupca žalovaného namietal ďalej i uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v čase podpisu zmluvy (pozn. súdu mal zrejme na mysli písm. k). Čo sa týka uvedenia náležitostí pre výpočet RPMN a všetkých jej predpokladov, tak ako má na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Tak ako konštatujú aj iné súdy v rámci svojej rozhodovacej činnosti (napr. aj žalobcom uvádzaný OS Považská Bystrica vo svojom rozhodnutí sp. zn. 13Csp/23/2019), toto ustanovenie neustanovuje, že by spotrebiteľská zmluva mala obsahovať matematický výpočet, resp. vzorec RPMN, ale iba všetky predpoklady použité na jej výpočet, pričom súd poukazuje na dôkaz podpísaný žalovaným, kde je uvedený údaj o hodnote RPMN a o priemernej RPMN ako i položky z ktorých je vypočítaná (t.j. všetky predpoklady na výpočet). V tomto smere súd preto neprihliadol ani na túto námietku - obranu žalovaného.

28. V nadväznosti na vyššie uvedené súd nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 zák. č. 129/2010 Z.z.) a majúc preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu súd pristúpil k preskúmaniu dôvodnosti nároku žalobcu.

29. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávku z úverovej zmluvy v celkovej výške 22319,90 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15511,50 €, z poplatkov vo výške 81,00 €, z riadneho úroku vo výške 4936,07 € a z úroku z omeškania vo výške 1791,33 €.

30. Žalovaný vo vzťahu k dôvodnosti výšky uplatneného žalobou uviedol, že žalovaný čerpal dňa 21.12.2016 peňažné prostriedky v celkovej výške 25000,- €. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 14962,55 € a úhrady žalovaného boli započítané na istinu, suma 9488,50 €, na zmluvný úrok suma 4464,32 €, na úrok z omeškania suma 3,23 €, na poplatky suma 1006,50 €. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (25000,- € - 9488,50 € = 15511,50 €). Poplatky vo výške 81,00 € (v čl. I. ods. 7 zmluvy si zmluvné strany dohodli, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500,- €, poplatok za I. upomienku vo výške 1,50 € a poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 4,- €. V čl. I. ods. 8 Úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli poistenie úveru a poplatok za poistenie úveru bol v zmysle čl. I. ods. 1 dohodnutý na sumu 20,25 €). Žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 1087,50 €, a to poplatok za poskytnutie 500,00 €, poplatok za poistenie úveru (28 * 20,25 €) 567,00 €, poplatok za 1. upomienku (3 * 1,5 €) 4,50 €, poplatok za každú ďalšiu upomienku (4 * 4 €) 16,00 €, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 1006,50 €, neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 81,00 €. Riadny úrok vo výške 4936,07 €. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať poskytnutý úver s úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % p.a., po poskytnutí zľavy 7,90 % p.a. Žalovanému bol vyúčtovaný zmluvný úrok v celkovej výške 9400,39 € a z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 4464,84 €. Neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu vo výške 4936,07 € a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca: dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * 30 (bankový mesiac). Úrok z omeškania je vo výške 1791,33 €, pričom úrok z omeškania bol žalovanému vyúčtovaný vo výške 1794,56 €. Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 3,23 € a neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 1791,33 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil sumu 575,87 € (suma v celom rozsahu započítaná na istinu) a to nasledovne: platba vo výške 174,25 EUR zo dňa 17.05.2021, platba vo výške 348,50 EUR zo dňa 28.06.2021, platba vo výške 53,12 EUR zo dňa 28.07.2021. Podľa vyčíslenia žalobcu tak žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 21 744,03 € pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 14 935,63 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 4 936,07 €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1 791,33 €, z neuhradených poplatkov vo výške 81,00 €. Po podaní žaloby uhradil žalovaný sumu 735,25 €, ktorá bola v celom rozsahu započítaná na neuhradenú istinu a to nasledovne: 27.12.2021 - 106,25 €, 1.12.2021 - 174,25 €, 29.10.2021 - 174,25 €, 29.9.2021 - 174,25 €, 30.8.2021 - 106,25 €. V zmysle vykonaných úhrad preto žalobca vzal žalobu späť v časti istiny 735,25 € a vyčísliť úrok z omeškania nasledujúco: 5 % ročne zo sumy 15511,5 € od 8.4.2021 do 17.5.2021 vo výške 84,99 €, 5 % ročne zo sumy 15337,25 € od 18.5.2021 do 28.6.2021 vo výške 88,24 €, 5 % ročne zo sumy 14988,75 € od 29.6.2021 do 28.7.2021 vo výške 61,6 €, 5 % ročne zo sumy 14935,63 € od 29.7.2021 do 30.8.2021 vo výške 67,52 €, 5 % ročne zo sumy 14829,38 € od 31.8.2021 do 29.9.2021 vo výške 60,94 €, 5 % ročne

zo sumy 14655,13 € od 30.9.2021 do 29.10.2021 vo výške 60,23 €, 5 % ročne zo sumy 14480,88 € od 30.10.2021 do 1.12.2021 vo výške 65,46 €, 5 % ročne zo sumy 14306,63 € od 2.12.2021 do 27.12.2021 vo výške 50,96 €. Na podklade vyššie uvedeného žiadal, aby súd rozhodol tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 21008,78 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 539,94 €, a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 14200,38 € od 28.12.2021 do zaplatenia.

31. Súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 14200,38 €, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi prijatým plnením právneho predchodcu žalobcu z titulu úveru a úhradami žalovaného, ktoré realizoval na poskytnutý úver právnenému predchodcovi žalobcu, po postúpení pohľadávky ako i po podaní žaloby na súd vo veci samej. Dlžná suma 14200,38 € tak predstavuje čiastku o matematickom výpočte $25000,- € - 9488,50 € = 15511,50 €$ - platby uhradené žalovaným v sume 735,25 € a 575,87 € (viď odôvodnenie ods. vyššie). Žalovaný v tomto smere nárok žalobcu a ani tvrdenia o iných platbách realizovaných žalovaným neuvádzal a v tomto rozsahu bol nárok žalobcu plne dôvodným.

32. Žalobcovi vznikol nárok i na úrok z úveru. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. 06. 2020 vyslovil názor, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Nejde o rozhodnutie ojedinelé, pretože naň nadviazal Najvyšší súd SR napr. aj v rozhodnutiach ďalších, teda tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky je potrebné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu - ako konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí. V danej veci vo vzťahu k úrokom z úveru, hoc súd konštatoval, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na danú problematiku aplikovať i ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože zmluva o úvere v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu stranami uzavretej zmluvy o úvere 20.1.2016) je tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu jej účastníkov je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere.

33. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Doba trvania zmluvy pri jej vzniku je teda časovo ohraničená. V ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je uvedené, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Súčasne ale zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Žalobca má teda na základe dohody s dlžníkom - žalovaným nárok na úroky z úveru, ktoré si medzi sebou strany sporu dohodli.

34. Tu však súd musí uviesť to, že na to, aby súd priznal žalobcovi úroky z úveru (základ nároku daný bol), musia byť tieto riadne špecifikované a preukázané. Žalobca si uplatnil úroky z úveru aj po zosplatení, teda už priamo vyčíslené bez ohľadu na to, kedy dôjde k zaplateniu dlžnej sumy - úveru zo strany žalovaného. v Zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 2 základné podmienky a to fixné do splatnosti v rozsahu 7,9 % p.a. resp. 9,9% bez zľavy z voliteľnej služby, nakoľko banka v súdnom spore finančné prostriedky požičala, žalovaný jej tieto nevrátil. Súd však nemal ustálené, ako dospel žalobca k výpočtu dlžnej sumy, nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky evidovala banka úroky z úveru nesplatené v celkovej sume 9400,39 € a z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 4464,84 €. Neuhradený zmluvný úrok predstavuje sumu vo výške 4936,07 €. V rámci zmluvy úroky z úveru v prípade riadneho splácania boli špecifikované v prípade sadzby 7,9% v celkovej sume 9273,45 € a v prípade sadzby 9,9% v celkovej sume 11751,05 €. Súd má zato, že žalobca mal špecifikovať vyčíslené úroky z úveru do zosplatenia (spôsob ich výpočtu) a následne si mal uplatniť úroky z úveru (pozn. súdu nie je zrejmé z akej sadzby vychádzal v rámci podanej žaloby pri vyčíslení) z konkrétnej dlžnej sumy do konca platnosti zmluvy, pričom v tomto prípade by súd zohľadňoval dohodu o odplate, úrokoch z úveru. Tak ako bolo uvedené vyššie, pokiaľ vyčíslené úroky z úveru mali byť vypočítané až do 30.11.2024 (do poslednej splátky úveru ak by bol úver riadne platený), pokiaľ došlo k vyčísleniu, toto nezohľadňuje možnosť úhrady žalovaného na daný úver - jeho splatenie v celosti pred týmto dátumom a následné i zníženie výšky úrokov z úveru. Súd nemohol iniciatívne tieto skutkové tvrdenia produkovať sám a tak prekračovať rozsah uplatnený žalobcom v žalobe a priznáva, resp. priznať mu aspoň čiastočne nárok,

nakoľko toto bolo úlohou žalobcu. Súd pre neunesenie dôkazného bremena preto v tejto časti nárok žalobcovi nepriznal.

35. Ďalším nárokom uplatneným v tomto spore bol nárok na vyčíslené úroky z omeškania, ktoré súd posudzoval podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením Vlády § 3 č. 87/1995 Z.z.. Úrok z omeškania bol žalobcom uplatnený ako vyčíslený do postúpenia pohľadávky vo výške 1791,33 € a následne bol žalobcom uplatňovaný úrok z omeškania zákonný odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky z dlžnej sumy po započítaní úhrad realizovaných žalovaným a to nasledovne:
5 % ročne zo sumy 15511,5 € od 8.4.2021 do 17.5.2021 vo výške 84,99 €,
5 % ročne zo sumy 15337,25 € od 18.5.2021 do 28.6.2021 vo výške 88,24 €,
5 % ročne zo sumy 14988,75 € od 29.6.2021 do 28.7.2021 vo výške 61,6 €,
5 % ročne zo sumy 14935,63 € od 29.7.2021 do 30.8.2021 vo výške 67,52 €,
5 % ročne zo sumy 14829,38 € od 31.8.2021 do 29.9.2021 vo výške 60,94 €,
5 % ročne zo sumy 14655,13 € od 30.9.2021 do 29.10.2021 vo výške 60,23 €,
5 % ročne zo sumy 14480,88 € od 30.10.2021 do 1.12.2021 vo výške 65,46 €,
5 % ročne zo sumy 14306,63 € od 2.12.2021 do 27.12.2021 vo výške 50,96 €
a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 14200,38 € od 28.12.2021 do zaplataenia.

36. Vo vzťahu k vyčíslenému úroku z omeškania 1793,33 Eur súd nemal tento nárok preukázaný v takom rozsahu, aby bol matematicky preskúmateľný a aby bolo zrejmé, za aké obdobie a z akých čiastok bola dlžná suma vyčísleného úroku vypočítaná. Súd opätovne ako i vo vzťahu k úrokom z úveru uvádza, že nemá povinnosť zostavovať skutkové tvrdenia namiesto žalobcu a ani nahrádzať v tomto smere jeho iniciatívu aby presne zdôvodnil ako dospel k výpočtu (pri úrokoch z úveru dlžná suma bola súčasťou zmluvy). Súd teda vyčíslené úroky ku dňu postúpenia pohľadávky žalobcovi nepriznal. Preukázateľne však priznal zákonné úroky z omeškania v rozsahu za obdobie od 8.4.2021 do 27.12.2021 vyčíslené v celkovej sume 539,94 € a úroky z omeškania 5% ročne z dlžnej istiny 14200,38 € od 28.12.2021 do zaplataenia, nakoľko s touto sumou je reálne žalovaný naďalej v omeškani a nárok žalobcu vyplýva z ust. § 517 ods 2 OZ v spojení s nariadením Vlády SR.

37. Čo sa týka poplatkov uplatnených v konaní v sume 81,- € žalobca rámci skutkových tvrdení uviedol, že žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 1087,50 €, a to poplatok za poskytnutie 500,00 €, poplatok za poistenie úveru ($28 * 20,25$ €) 567,00 €, poplatok za 1. upomienku ($3 * 1,5$ €) 4,50 €, poplatok za každú ďalšiu upomienku ($4 * 4$ €) 16,00 €. Súd mal v konaní preukázané dojednanie poplatkov, avšak nemal preukázané zaslanie upomienok v rozsahu $3x 1,50 = 4,5$ a $4*4 = 16$ €. Súd mal preukázané dojednanie poplatku za úver, rovnako tak i poistného, ktoré strana sporu nespochybňovala (toto bolo za obdobie 28 mesiacov do vyhlásenia splatnosti úveru). Poplatky tak vznikli v sume 1067,- € preukázateľne. Z obsahu spisu mal súd preukázané zaslanie tretej upomienky (4,- €) a poplatok za upozornenie - vyhlásenie splatnosti (4,- €). Dôvodne a preukázateľne teda vznikli poplatky v celkovej sume 1075,-€. Ak bolo uhradené zo strany žalovaného na poplatkoch 1006,50 €, neuhradené poplatky predstavujú sumu vo výške 68,50 € ($1075 - 1006,50$), ktorú sumu súd žalobcovi priznal.

38. Vo zvyšnej časti nárok žalobcu zamietol (v rozsahu vyčíslených úrokov z úveru, úrokov z omeškania do zosplataenia, poplatkov nad sumu 68,50 €).

39. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O nároku na náhradu trov rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, nakoľko mal žalobca v plnom (100%) rozsahu úspech čo do rozsahu istiny. Neúspech v časti príslušenstva súd nevyhodnocoval v rámci neúspechu žalobcu, nakoľko ide o príslušenstvo a nie istinu, samostatný predmet sporu. Vo vzťahu k späťvzatiu je potrebné konštatovať zastavenie konania

zavinením žalovaného pre jeho správanie/úhrady po podaní žaloby a teda analogicky taktiež úspech samotného žalobcu. O konkrétnej výške rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).